

ERASMUS+

Munkanapló

Mobilitásban részt vevő neve: Koczka Krisztina

Küldő intézmény: Budapest XIII. Kerületi Vízafogó Általános Iskola

Fogadó intézmény: Europass Centro Studi Europeo,

Gyakorlat helye: Firenze, Via San Egidio 12.

A mobilitás kezdete és vége: 2019.10.28 - 11.02.

Tanfolyam címe: Classroom Management Solutions for Teachers: New Methodologies, Effective Motivation, Cooperation and Evaluation Strategies

2019 októberében lehetőségem nyílt az Erasmus+ jóvoltából 1 hetet Firenzében tölteni. Jómagam az egyéni utazást és szállást választottam, és a családommal utaztam ki, így alkalmam volt a tanfolyam előtt és után is felfedezni Olaszország további szépségeit. Már péntek reggel elindultunk, és Triesztben szálltunk meg. Másnap Velencébe vitt az utunk, ahol fél napot töltöttünk, ez után indultunk Firenzébe, ahová szombat este 7 körül érkeztünk. Vasárnap kora reggel elmentünk Sienába, ott töltöttük az egész napunkat – kihagyhatatlan, gyönyörű város.

A parkolás igen bonyolult Firenzében, egyrészt nagyon drága, másrészt rengeteg zóna van, ahová, ha betéved az ember, súlyos büntetéseket kell fizetnie, úgyhogy ez időnként problémát okozott. Hosszú távon a belvárostól kb. 1 órányira lévő parkolóba tudtuk a kocsit lerakni, ez praktikus megoldás volt, mivel hétköznapiakon gyalogosan közlekedtünk a városban.

A szabad délutánok lehetővé tették, hogy Firenze jónéhány híres múzeumát, látnivalóját felkeressük, s megcsodáljuk. Az iskola fakultatív városnéző programot is szervezett, melyet egyik munkatársuk vezetett.

Firenze nemcsak kulturális fellegvár, hanem gasztronómiai is: tele jobbnál jobb éttermekkel, pizzeriákkal, kávézókkal. Igyekeztünk a helyiek útmutatása szerint a legjobbakat kipróbálni. A boltokban is nyitott szemmel jártunk, sok sajtot, sonkát, pestot és olivabogyót ettünk.

A tanfolyam hétfőtől szerdáig 9 órától kb. 14 óráig tartott, csütörtökön és pénteken pedig 14-19 óráig. Elég rugalmasan bántunk az idővel, akkor tartottunk szünetet, ha valaki igényelte, de olykor még a szünetben is folyt az eszmecsere az adott témával kapcsolatban.

A kurzus tematikája számos fontos és érdekes területet – motiváció, szabályok felállítása, viselkedési problémák, fegyelem az osztályban, megfelelő kommunikáció és kapcsolat, értékelés, flipped classroom – fordított osztályterem, kiégés megelőzése, kreativitás és kritikus gondolkodás – érintett. Miután a kurzus csak 5 napos volt, és a

foglalkozások csak 4,5 órán át tartottak, mindenből csak ízelítőt kaptunk, elmélyülésre nem igazán volt időnk.

1.nap – október 28. hétfő

Hétfő reggel én érkeztem először a tanfolyamra, a belváros szívében lévő iskolába, kb. fél órával a kezdés előtt. Rögtön utánam futott be fiatal, földrajz szakot végzett tanárunk, Iacopo Falciani. Tizenegyen gyűltünk össze egy kis teremben, két máltai, három litván, két ír, egy spanyol, bolgár és horvát kollégánövel.

Iacopo az egész kurzus alatt figyelmesen terelgetett minket, tizenegy nőt, bár olykor nehéz dolga volt, mert sokszor alakultak ki spontán beszélgetések, esetenként a litván kollégánők saját nyelvükön egymással vitatták izgatottan az aktuális témát.

A bemutatkozással kezdtük. A tanfolyam kezdete előtt kaptunk egy emailt azzal a kéréssel, hogy pár mondatban mutassuk be iskolánkat. Iacopo rögtön egy alkalmazást mutatott, egy szerencsekerékre felírta a nevünket, majd pörgetett. Én lettem az első, aki bemutatta az iskoláját, majd következtek a többiek is. Már itt sok érdekességet megtudtunk egymás országáról, iskolarendszeréről. Miután mindenki máshonnan jött, másféle oktatási intézményben tanított, más-más korosztálynak, különböző körülmények között, az első feladatunk az volt, hogy párba rendeződve elkezdjük azokat a közös problémákat keresni, mely mindannyiunkat érinti. Ezek után egyre nagyobb csoportban vitattuk meg ezeket, majd felírtuk a táblára.

Elsők közt került a listára a fizetés, a tisztelet hiánya, a szakma megbecsültsége, de szóba kerültek a tanmenetek, a motiváció nehézsége, a magas osztálylétszámok, és a tanárhiány – ami jelen esetben hazánkban a nagyobb mértékű. Problémaként lett megjelölve a digitális felszereltség hiánya, és az „online-tanár” – a szülők bármikor, bármilyen formában tudnak már velünk kommunikálni – internet, email, telefon - részükről már-már elvárás, hogy éjjel-nappal elérhetőek legyünk.

Ezek után tanárunk segítségével egy *Trello* nevű oldalra regisztráltunk, ahová a továbbiakban felraktuk az általunk készített anyagokat. Végül Iacopo egy házi feladatot adott nekünk, ezzel vezetve fel a másnapi témát. Egy videó alapján kell tesztet kitölteni, és megállapítani, mi a hiba.

Az órák után, Firenze utcáin sétáltunk, és beültünk egy hangulatos étterembe vacsorázni.

2. nap – október 29. kedd

Második napon a *Flipped Classroom*, azaz tükrözött osztályterem elnevezésű új módszert vettük górcső alá, annak előnyeit és hiányosságait taglalva – az előzőleg kapott házi feladattal kiegészítve.

A tükrözött osztályterem modell (angolul *flipped classroom*, magyarul “fordított osztályterem” néven is ismert) a hagyományos oktatás egyfajta megfordítása. Olyan tanulásszervezési megoldás, ahol a hallgatók otthon tekinthetik meg az oktató által előre elkészített, ráhangoló előadást és egyénileg tanulmányozzák a tananyaghoz kapcsolódó ajánlott segédanyagokat, online forrásokat.

Ebben a tanulásszervezési eljárásban a hallgatók a tevékenységük során önállóbbak, érdeklődőbbek és tudják, hogy a kérdéseikre lesz idő, tudnak róla beszélgetni. A hagyományos előadásokkal szemben az oktató nem a katedra mögül beszél, hanem bekerül a hallgatók közé, mindenkit megkérdezhet a haladás menetéről. Az oktató mindenkire figyelhet, és együtt gondolkodhatnak, a hallgatók saját igényei szerint.

Az oktatói előadás közben vagy után a hallgatóknak visszacsatolásként például tesztet kell kitölteniük, mely eredményét rövid időn belül megtudják. A tanteremben kerülnek megoldásra az otthoni feladatok, ahol általában az interaktív tevékenység, a kollaboratív munka áll a középpontban.

A módszer legfőbb hátránya, hogy a tanulók arra hivatkozhatnak, hogy nem értik a kiadott feladatot, nem férnek hozzá, így nem készítik el. A tanárnak is sok időbe telik az ilyen típusú oktatásra felkészülni, a problémákat kezelni.

Kipróbáltunk pár hasznos oldalt, a *Quizletet*, és az *ED.TED*-et, mely videóanyagokkal tanít, nekünk kell kikeresni, megvágni, kérdéseket írni hozzá. Megtanultuk ennek lépéseit.

Délután 16 órakor idegenvezetésen vettünk részt, másfél órában fedeztük fel Firenze belvárosának titkait. Sajnos végig esett az eső, de kiváló idegenvezetőnk olyan információkat is elárult a városról, melyeket az útikönyvekben nem olvashatunk. Ezután családommal még a Ponte Vecchio túloldalán is tettünk egy sétát, majd egy pizzázó felé vettük az irányt.

3. nap – október 30. szerda

A tanulók és tanárok közti kapcsolat volt a fő téma, pár kisfilmet is megnéztünk ennek kapcsán. Különböző kérdésekre kerestük a választ. Többek közt: Hogyan fedezzük föl a gyermekekben rejlő tehetséget? Hogyan motiváljunk, milyen módszerekkel? Mennyire fontos a személyes kommunikáció? Manapság elég sok pozitív példa kering az interneten, pl. kicsiknél: üdvözlés az ajtó előtt, pozitív üzenetek írása, stb.

„Az intelligencia a változáshoz való alkalmazkodóképesség.” -írta Stephen Hawking.

Az intelligencia 9 típusát vettük végig. Minden személyiségnek megvannak az intelligencia típusai közül az erősségei, de ha valamelyikre jobban szükség van, szerencsére van mód a fejlesztésére.

Ha megismerjük az egyes intelligencia típusokat, akkor az is jobban ki fog kristályosodni, hogy hogyan működik az agyunk.

Mi is kitöltöttünk egy tesztet arról, hogy a mi az erősségünk. Véleményem szerint ezt gyerekekkel is meg lehetne csináltatni, így könnyebben tudnánk tájékozódni az érdeklődési körükről is – ennek megfelelően motiválni is egyszerűbb lenne őket.

Beszéltünk az egyre jobban változó világról, a gyermekközpontú nevelésről-oktatásról, és ennek kapcsán arról is, hogy folynak bele a szülők egyre inkább az oktatásba, és állnak ki egyéni jogaikért, miért lesz egyre nehezebb dolga a tanári pályára lépőknek.

És végül: Milyen lenne a világ tanárok nélkül? A digitális kor ellenére a tanárok szerepe még mindig nagyon fontos. még ha kissé meg is változott, és irányukba új viszonyulás alakult ki. Míg mi még azt gondoltuk, hogy a mi tanítónk mindent tud, ma már azt kell bizonyítaniuk a pedagógusoknak, hogy ha nem is tudnak mindent, de minden információnak utána tudnak nézni. Fontos azonban, hogy a pedagógus a gyerek számára követendő személy legyen, mint ahogy az is fontos, hogy a tanító igazodjon a sajátosságokhoz.

A nap lezárásaképp írunk kellett egy köszönő levelet egy volt tanárunknak, hogy mi az, amiért hálásak vagyunk.

Az órák után, délután az Uffiziba és a Pitti palotába mentünk, tobzódtunk a kulturális élvezetekben. Este pedig a szállásunkon remek olasz alapanyagokból főztünk vacsorát.

4. nap – október 31. csütörtök

Ezen a napon még a szokásosnál is korábban keltünk, mert San Gimignano indultunk. Ez a középkori, tornyos házaival bámulatba ejtő, hangulatos kisváros Firenzétől kb. háromnegyed órányira fekszik, és kihagyhatatlan látnivaló. 2 órát töltöttünk ott, majd hazafelé Certaldoba, Boccaccio szülőhelyére tettünk egy kis kitérőt, mely hasonló hangulattal bír, mint San Gimignano, csak kevésbé forgalmas. Útközben a toszkán táj szépségeivel próbáltunk betelni – náluk még egyáltalán nem érződött az ősz, dúsan zöldellett az egész táj, gyönyörű olajfaligeteken át vitt az utunk.

A kurzuson először a mobilhasználatról beszéltünk, ismét több kisfilmet megnéztünk ezzel kapcsolatban. Olyan témákat érintettünk, mint a digitális forradalom és annak következményei, előnyei és hátrányai.

Azzal tisztában vagyunk, hogy a mai gyerekek másként dolgozzák fel az információkat, sokkal több inger éri őket, mint néhány évtizeddel ezelőtt. Az agyi kapacitás viszont nem nőtt meg, csak az információkat másként dolgozzuk fel. A digitális kor gyermekei sokkal inkább képesek a megosztott figyelemre, mint az előző generációk, azonban az elmélyült gondolkodásra kevésbé. A gyors és élénk információhoz szokott gyerekek türelmetlenséget fognak érezni abban az esetben, hogyha az információk nem érkeznek az elvárt sebességgel. Pl. a hagyományos nyomtatott szöveg és az olvasás, mint tevékenység nem gyors információ-szerzés, ezért így a szövegek olvasása nehézséget okoz a tanulók számára.

Megpróbáltunk ezzel kapcsolatban ez előnyökre fókuszálni, mint pl. az angol nyelv használatának előtérbe kerülése – a gyerekek a játékok miatt könnyebben sajátítják el az angol nyelvet, és nyilvánvalóan könnyebben tájékozódnak a digitális térben.

Ezek után a csoportmunka hatékonyságát tapasztaltuk meg. Színes cédulákat húzva 3, illetve 4 fős csoportokra osztódtunk. Firenze térképén kellett megfigyelni, memorizálni az egyik csapatnak az éttermeket, a másiknak az állomásokat, a harmadiknak a múzeumokat. Miután végeztünk a kapott feladattal, újra húznunk kellett, ezúttal számokat, így tanárunk új csoportokat alkotott, amelynek tagjai előzetesen mást-mást figyeltek meg, és egy vaktérképet kaptunk, amelyet a

megfigyelések alapján kellett kitölteni – így mindannyiunk munkájára nagy szükség volt.

Ezután szóba került a csoport kialakítása (mindenképp vegyes csoport– képesség és nem szerint is) és a csoportban lévő szerepek. Nagyon fontos, hogy a csoporton belül mindenkinek legyen szerepe, és azt is tudatosítsuk a gyerekekkel, hogy a szerepek egyenrangúak, egyik sem különb a másiknál. Lehet írnok, szóvivő, feladatfelelős, csendfelelős, időfelelős

Az órák után még sétáltunk Firenze másik oldalán, megkerestük az útikönyv által ajánlott legjobb fagyizót. Megtaláltuk. ☺ És kezdődött a halloweeni zenebona...

5. nap – november 1. péntek

Ez a nap kicsit fáradtan indult, az előző éjszaka ugyanis hosszúra sikeredett – nem a mi részünkről. Az amúgy csendes utcánkat a hajnali órákban előzőnlötték a mulatozó, halloweent ünneplő társaságok, így aludni nem sokat tudtunk. Reggel 10 órakor még szokatlanul kihalt volt a város, csupán néhány romot takarító munkást láttunk.

Az utolsó tanítási napunkon az értékelésről beszéltünk, milyen módszerekkel, hogy és mikor lehet értékelni. Kell-e mindig értékelni? Az önértékelés szintén szóba került. Hogy tudunk értékelést készíteni – az interneten a lehetőségek tárháza.

Aztán a drámajátékok, a dramatizálás, szituációs- és szerepjátékok előnyeiről beszélgettünk, és mi is kipróbáltuk, milyen szituációs játékkal körül járni a problémákat – nagyon érdekes kísérlet volt. Rávilágít arra, hogy egy konfliktushelyzet eljátszása és annak megoldása fontos lehet, mivel különböző mentalitású emberekkel és szokásaikkal ismerkedhetünk meg egy-egy konfliktus során- így elősegíti az önismeretet, emberismeretet.

A drámajáték fejleszti a gyerekek kreatív gondolkodását, fantáziáját, kommunikációját, fejlődik a szocializációs képességük is. Fontos szerepe van az oktatási-nevelési folyamatban, motiváló, aktivizáló, szabályozó hatását érdemes lenne többet alkalmazni a tanórákon.

A tanfolyam zárásaként megkaptuk oklevelünket, és a közös fotó és címcseré után búcsút intettünk egymásnak.

Utolsó esténket is egy étteremben töltöttük, ahol finomabbnál finomabb ételeket kóstoltunk.

Összegzés:

A tanfolyam végén azt éreztem, hogy azt kaptam, amit vártam, bár abban mindannyian egyet értettünk, hogy csak súroltuk a témákat. Egy többhetes kurzuson, több személyes tapasztalatot, bevált gyakorlatot átadva talán eredményesebb lehetett volna.

Ennek ellenére felejthetetlen élményekkel, magabiztosabb angol nyelvhasználattal, valamint hasznos szakmai tapasztalattal tértem haza, és hálás vagyok, hogy részt vehettem ezen a tanfolyamon.

Elmélyült csoportmunka

Uffizi